

Lovtidende A

2009

Udgivet den 9. december 2009

7. december 2009.

Nr. 1176.

Bekendtgørelse om tilbageholdte

I medfør af § 380 og § 383 i retsplejelov for Grønland, jf. lov nr. 305 af 30. april 2008, fastsættes efter bemyndigelse fra justitsministeren:

Kapitel 1

Bekendtgørelsens anvendelsesområde m.v.

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for tilbageholdte, der er anbragt i en anstalt eller i en detention.

§ 2. Efter retsplejelovens § 378 må den tilbageholdte ikke holdes afsondret fra andre mennesker eller i øvrigt undergives indskrænkninger i videre omfang, end hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed på tilbageholdelsesstedet gør det nødvendigt.

§ 3. Retten kan efter bestemmelserne i retsplejelovens §§ 373-377 bestemme, at en tilbageholdt af hensyn til tilbageholdelsens øjemed skal holdes isoleret.

§ 4. Politiet kan efter bestemmelserne i retsplejelovens §§ 379-381 af hensyn til tilbageholdelsens formål

- 1) modsætte sig, at den tilbageholdte modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol,
- 2) gennemse og med rettens godkendelse tilbageholde breve til og fra den tilbageholdte, og
- 3) foretage andre begrænsninger i en tilbageholdts rettigheder.

§ 5. Efter retsplejelovens § 382 må hverken kriminalforsorgens personale, øvrige tilbageholdte eller frihedsberøvede eller andre, der ikke er polititjenestemænd, benyttes til at efterforske mod tilbageholdte.

Kapitel 2

Anbringelse og overførsel af tilbageholdte

§ 6. Politiet træffer afgørelse om anbringelse af tilbageholdte efter reglerne i retsplejelovens § 370 og dette kapitel.

Stk. 2. Politiet træffer ligeledes afgørelse om senere overførsel af den tilbageholdte til et andet tilbageholdelsessted.

Stk. 3. Afgørelse om at anbringe den tilbageholdte i en anstalt træffes efter aftale med direktøren for Kriminalforsorgen eller den, der bemyndiges hertil.

§ 7. Anbringelse i eller overførsel til et andet tilbageholdelsessted end dér, hvor kriminalsagen behandles, kan eksempelvis ske

- 1) af hensyn til efterforskningen,

- 2) af pladsmæssige årsager,
- 3) af sikkerhedsmæssige hensyn,
- 4) af helbredsmæssige hensyn, eller
- 5) hvis den sigtede er beslægtet med medlemmer af personalegruppen på det sted, hvor sigtede som udgangspunkt skulle anbringes.

Kapitel 3

Tilbageholdtes rettigheder og pligter under opholdet på tilbageholdelsesstedet

Vejledning og planlægning

§ 8. En tilbageholdt skal snarest efter at være anbragt på tilbageholdelsesstedet vejledes af dette om sine rettigheder, pligter og øvrige forhold under opholdet.

Anvisninger

§ 9. En tilbageholdt skal efterkomme de anvisninger, som gives af tilbageholdelsesstedets personale i forbindelse med varetagelsen af tilbageholdelsesstedets opgaver.

Fællesskab

§ 10. En tilbageholdt, som ikke er isoleret i medfør af retsplejeloven, skal så vidt muligt have adgang til fællesskab med andre indsatte efter reglerne i bekendtgørelse om indsattes adgang til fællesskab m.v. i anstalter (fællesskabsbekendtgørelsen).

Medindflydelse

§ 11. Tilbageholdte, som ikke er isolerede i medfør af retsplejeloven, skal have mulighed for at øve indflydelse på deres tilværelse på tilbageholdelsesstedet gennem valgte talsmænd efter reglerne i bekendtgørelse om gennemførelsen af medindflydelse for indsatte i kriminalforsorgens institutioner (medindflydelsesbekendtgørelsen).

Egne genstande og penge

§ 12. En tilbageholdt har ret til at medtage, besidde og råde over egne genstande og penge på tilbageholdelsesstedet efter reglerne i bekendtgørelse om indsattes adgang til at medtage, besidde og råde over egne genstande og penge i kriminalforsorgens institutioner (genstandsbekendtgørelsen), jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en tilbageholdt forvolder skade på en af institutionen lejet genstand, kan erstatningsbeløbet modregnes i

den pågældendes vederlag for beskæftigelse, hvis den tilbageholdte giver samtykke hertil, jf. § 74.

Stk. 3. Politiet og retten kan af hensyn til tilbageholdelsens formål foretage andre begrænsninger med hensyn til den tilbageholdtes adgang til at medtage, besidde og råde over genstande og penge på tilbageholdelsesstedet, jf. retsplejelovens § 381, stk. 1, samt træffe bestemmelse om ophør af sådanne begrænsninger.

Religion

§ 13. En tilbageholdt har ret til samtale med en præst eller lignende fra sit trossamfund, medmindre politiet af hensyn til tilbageholdelsens formål modsætter sig det.

Fritiden

§ 14. En tilbageholdt skal i videst muligt omfang selv varetage praktiske opgaver vedrørende sine personlige forhold, herunder madlavning og rengøring.

Stk. 2. Tilbageholdelsesstedet skal tilbyde de tilbageholdte aktiviteter i fritiden.

Stk. 3. Den tilbageholdte har ret til dagligt at tilbringe mindst 1 time i fri luft, medmindre dette vil være uforeneligt med tilbageholdelsesstedets varetagelse af sikkerhedsmæssige hensyn. Opholdet i fri luft skal gennemføres under overværelse af personale. Tilbageholdelsesstedet bestemmer, hvor mange der samtidig må opholde sig i fri luft.

Forsorgsmæssig bistand

§ 15. Senest en uge efter tilbageholdelsen skal kriminalforsorgen vejlede og bistå en tilbageholdt for at begrænse de erhvervsmæssige, sociale og personlige ulemper, der følger af tilbageholdelsen.

Stk. 2. Kriminalforsorgen skal i forbindelse med sin virksomhed efter stk. 1 formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning skal yde bistand.

Sundhedsmæssig bistand

§ 16. En tilbageholdt har ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand.

Arbejde og uddannelse m.v.

§ 17. En tilbageholdt har ikke pligt til at være beskæftiget, men skal tilbydes beskæftigelse og skal have udbetalt vederlag for sin beskæftigelse efter kriminallovens §§ 210-213 og reglerne i bekendtgørelse om arbejde og uddannelse m.v. af indsatte i kriminalforsorgens institutioner (beskæftigelsesbekendtgørelsen), medmindre andet fremgår af stk. 2-6.

Stk. 2. En tilbageholdt har adgang til selv at skaffe beskæftigelse, som på rimelig måde kan foregå på tilbageholdelsesstedet. Må en tilbageholdelse påregnes at blive af længere varighed, skal tilbageholdelsesstedet i særlig grad tilstræbe, at der tilbydes beskæftigelse, som er egnet til at afbøde manglende skolemæssige kundskaber eller mangel på erhvervsmæssig eller anden uddannelse.

Stk. 3. Tilbageholdte, som er isolerede efter rettens bestemmelse i mere end 14 dage, skal tilbydes særlig adgang til eneundervisning og arbejde, jf. § 66.

Stk. 4. Er en tilbageholdt midlertidigt fraværende fra beskæftigelse på grund af fremstilling i retten, afhøring hos politiet eller lignende, foretages fradrag i vederlaget.

Stk. 5. § 14, stk. 4, i beskæftigelsesbekendtgørelsen finder ikke anvendelse for tilbageholdte.

Stk. 6. En tilbageholdt kan ved indsættelsen få udbetalt et mindre forskudsbeløb.

Kapitel 4

Tilbageholdtes kontakt til samfundet uden for tilbageholdelsesstedet

Udgang

§ 18. Efter retsplejelovens § 379, stk. 2, og reglerne i §§ 19-23 kan tilbageholdelsesstedet give en tilbageholdt udgangstilladelse for et kortere tidsrum. Hvis den tilbageholdte er anbragt i anstalt, skal politiets samtykke indhentes.

Stk. 2. Afgørelse træffes af tilbageholdelsesstedets leder eller den, der bemyndiges dertil.

§ 19. Tilbageholdte kan få udgang til særlige formål, f.eks. for at

- 1) at besøge en nærstående person, som er alvorligt syg,
- 2) at være til stede ved en nærståendes begravelse, eller
- 3) at varetage personlige interesser, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Det er i almindelighed en forudsætning for udgang, at den tilbageholdte tilvejebringer fornøden dokumentation for de omstændigheder, der begrunder udgangen.

§ 20. Ved afgørelsen skal risikoen for misbrug tages i betragtning. Det skal tillægges særlig vægt, hvis den tilbageholdte

- 1) er sigtet eller tidligere dømt for farlig kriminalitet, herunder drab, forsætlig brandstiftelse, volds- eller seksualforbrydelse eller i øvrigt lovovertrædelser af særlig grov eller professionel karakter,
- 2) under opholdet er undvejet eller har forsøgt herpå,
- 3) under opholdet har begået kriminalitet,
- 4) under opholdet har misbrugt en tilladelse til udgang, eller
- 5) under en tidligere udståelse af foranstaltning har foretaget handlinger som nævnt i nr. 2-4, uden at betingelserne for uledsaget udgang senere blev opfyldt.

§ 21. Udgang gives for et kortere tidsrum. Udgang kan ikke gives i længere tid, end formålet tilsiger, og må normalt ikke overstige 1 dag ud over rejsetiden.

Stk. 2. Er udgang givet for mere end 1 dag, skal overnatning finde sted i detention eller anstalt. Aftale herom skal forinden være truffet med vedkommende detention eller anstalt.

§ 22. Tilladelse til udgang kan i øvrigt betinges af vilkår, som findes formålstjenlige for at undgå misbrug af udgangstilladelsen, herunder at den tilbageholdte

- 1) ledsages af personale, jf. stk. 2,
- 2) ikke nyder alkohol under hele udgangen, eller
- 3) ved tilbagekomsten medvirker til en alkoholtest.

Stk. 2. Ved afgørelse af, om en udgang skal ske med eller uden ledsagelse, tages der hensyn til formålet med udgangen og risikoen for misbrug.

§ 23. Udgifter til rejse, ophold og lommepenge afholdes af den tilbageholdte.

Besøg m.v.

§ 24. En tilbageholdt har med de begrænsninger, der følger af §§ 25-40, ret til besøg, medmindre hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed på tilbageholdelsesstedet tilsiger andet. En tilbageholdt har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer, jf. retsplejelovens § 379, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 2. Der skal gives den tilbageholdte mulighed for snarest muligt efter indsættelsen at underrette sine nærmeste pårørende med henblik på at modtage deres besøg efter reglerne i §§ 25-40.

Stk. 3. Tilbageholdelsesstedet kan træffe nærmere bestemmelser om afviklingen af besøg.

§ 25. Tilbageholdelsesstedet kan, under hensyn til forholdene det enkelte sted og i det omfang ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger med hensyn til antallet af personer, der samtidig kan

- 1) være godkendte besøgende til en tilbageholdt, og
- 2) aflægge besøg hos den tilbageholdte.

§ 26. Besøgstiden må ikke være kortere end en halv time. Længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det.

Stk. 2. Tilbageholdte, som er isolerede efter rettens bestemmelse, bør have tilladelse til udvidet besøg, jf. § 65.

Stk. 3. Besøg af en tilbageholdts forsvarer og besøg til en udenlandsk tilbageholdt af diplomatiske og konsulære repræsentanter fra hjemlandet begrænser ikke tidsmæssigt muligheden for andre besøg.

§ 27. Besøgsløkalerne skal så vidt muligt være indrettet på en sådan måde, at der skabes en naturlig og venlig besøgsatmosfære.

§ 28. Besøg kræver, at den besøgende indhenter forudgående tilladelse fra tilbageholdelsesstedet til at besøge den tilbageholdte.

Stk. 2. Stk. 1 kan fraviges, hvis omstændighederne i det enkelte tilfælde taler derfor.

§ 29. Hvis den tilbageholdte er anbragt i en anstalt, skal spørgsmålet om besøg forelægges politiet. Efter retsplejelovens § 379, stk. 1, kan politiet af hensyn til tilbageholdelsens formål modsætte sig, at den tilbageholdte modtager besøg. Den tilbageholdte kan kræve, at politiets afslag på besøg forelægges retten til afgørelse, jf. § 84 og retsplejelovens § 379, stk. 1. Den tilbageholdte skal orienteres herom.

Stk. 2. Inden tilladelse til at besøge en tilbageholdt meddeles, skal der til brug for sagen almindeligvis indhentes oplysninger om ansøgeren fra Kriminalregisteret.

Stk. 3. Indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret kan kun ske, hvis ansøgeren har afgivet skriftligt samtykke hertil. Tilbageholdelsesstedet skal vejlede ansøgeren om, at det er en forudsætning for at meddele besøgstilladelse, at den pågæl-

dende afgiver samtykke til indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret.

§ 30. Tilbageholdelsesstedet kan forbyde besøg af bestemte personer, og en meddelt besøgstilladelse kan inddrages, hvis dette i det enkelte tilfælde er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af orden og sikkerhed.

Stk. 2. Når en ansøgning om besøgstilladelse afslås, eller en besøgstilladelse inddrages, skal der gøres notat om grunden hertil.

§ 31. Tilbageholdelsesstedet kan, under hensyn til forholdene på det enkelte tilbageholdelsessted og i det omfang ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger for, hvilke genstande de besøgende må medtage eller være i besiddelse af under besøget. Tilbageholdelsesstedet kan herunder bestemme, at de besøgende ikke må medbringe genstande, som er vanskelige at undersøge og andre genstande, som det ikke er de tilbageholdte tilladt at have på tilbageholdelsesstedet, jf. reglerne i genstandsbekendtgørelsen.

Stk. 2. Mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr samt tilbehør m.v. hertil må ikke medbringes ved besøg. Dette gælder dog ikke, hvis den besøgende er den tilbageholdtes forsvarer, og forsvareren i forbindelse med besøget fremviser kommunikationsudstyret over for personalet og eventuelt lader det registrere.

Stk. 3. Tilbageholdelsesstedet skal på forhånd orientere besøgende om, hvad der ikke må medtages ved besøg.

§ 32. Det er et vilkår for besøgstilladelse, at den besøgende

- 1) lader medbragte genstande undersøge,
- 2) medbringer billedlegitimation, jf. dog stk. 2, og
- 3) efter tilbageholdelsesstedets anmodning lader sin yderbeklædning undersøge, jf. stk. 3.

Stk. 2. Vilkåret om, at den besøgende medbringer billedlegitimation, kan fraviges, hvis særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor.

Stk. 3. Hvis undersøgelse af den besøgendes yderbeklædning skal finde sted, skal det forinden tilkendegives den besøgende,

- 1) at undersøgelsen kun kan gennemføres med den besøgendes samtykke, og
- 2) at det vil medføre afvisning, hvis den pågældende nægter at lade sig undersøge.

§ 33. Undersøgelse af yderbeklædning foretages ved, at den besøgende opfordres til at fremvise genstande, som den besøgende har i lommer m.v. Undersøgelsen kan endvidere omfatte eftersyn af den besøgendes yderbeklædning ved anvendelse af metaldetektor.

Stk. 2. Der kan foretages videregående undersøgelse af besøgendes yderbeklædning, hvis der i det enkelte tilfælde er en begrundet mistanke om, at den besøgende vil foretage indsmugling.

Stk. 3. Videregående undersøgelse af besøgendes yderbeklædning foretages ved, at den besøgende opfordres til at aftage sin yderbeklædning med henblik på, at tilbageholdelsesstedet kan foretage en nærmere undersøgelse af denne.

§ 34. Videregående undersøgelse af den besøgendes yderbeklædning skal foregå i et særligt lokale og må ikke foretages eller overværes af personer af andet køn end den, der skal undersøges.

Stk. 2. Undersøgelsen må ikke overværes af andre besøgende, tilbageholdte eller indsatte.

Stk. 3. Undersøgelsen skal gennemføres på en måde, der i størst muligt omfang er egnet til at mindske den besøgendes oplevelse af at blive krænket.

§ 35. Når der foretages videregående undersøgelse af en besøgendes yderbeklædning, skal der gøres notat om baggrunden herfor og resultatet heraf.

§ 36. Efter retsplejelovens § 379, stk. 1, kan politiet af hensyn til tilbageholdelsens formål forlange, at besøg finder sted under kontrol. Den tilbageholdte kan kræve, at politiets krav om kontrol forelægges retten til afgørelse, jf. § 84 og retsplejelovens § 379, stk. 1. Den tilbageholdte skal orienteres herom.

§ 37. Tilbageholdelsesstedet kan bestemme, at besøg skal gennemføres under overværelse af personale på tilbageholdelsesstedet, hvis det i det enkelte tilfælde ud fra ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn er nødvendigt.

Stk. 2. Den tilbageholdte har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer, jf. § 24 og retsplejelovens § 379, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 3. Ved besøg, der overværes af personale på tilbageholdelsesstedet, kan der stilles krav om, at samtalen skal føres på et sprog som den, der overværer besøget, forstår. Hvis forholdene taler derfor, kan der anvendes tolk.

§ 38. Besøg kan afbrydes, hvis dette i det enkelte tilfælde er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

§ 39. Besøg af børn kan normalt kun finde sted under ledelse af en voksen.

Stk. 2. Besøg af børn kan normalt kun finde sted med samtykke fra forældremyndighedens indehaver. I tilfælde, hvor forældrene har fælles forældremyndighed, skal det i det enkelte tilfælde overvejes, om der skal indhentes samtykke fra begge forældre.

§ 40. En tilbageholdt har ret til at have sit barn under 1 år hos sig på tilbageholdelsesstedet, hvis den tilbageholdte selv er i stand til at passe barnet og forholdene på tilbageholdelsesstedet ikke konkret gør barnets ophold uforsvarligt.

Brevveksling

§ 41. En tilbageholdt har ret til at modtage og afsende breve med de begrænsninger, der følger af §§ 42-51.

§ 42. Efter retsplejelovens § 380 kan politiet gennemse brevene inden modtagelsen eller afsendelsen. Politiet skal snarest muligt udlevere eller sende brevene, medmindre indholdet vil kunne være til skade for efterforskningen eller opretholdelse af orden og sikkerhed på tilbageholdelsesstedet. Hvis politiet tilbageholder et brev, skal spørgsmålet om, hvorvidt tilbageholdelsen bør opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse, jf. § 85.

§ 43. Er den tilbageholdte anbragt i en anstalt, åbner og lukker anstalten uden retskendelse breve til og fra tilbageholdte med henblik på at hindre ind- og udsmugling. Dette kan dog fraviges, når det i det enkelte tilfælde skønnes forsvarligt ud fra hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed. Åbning og lukning sker i tilbageholdtes påsyn, medmindre der er truffet afgørelse om, at der skal ske gennemlæsning, jf. stk. 2.

Stk. 2. Gennemlæsning af breve til og fra tilbageholdte kan alene ske, hvis hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed i anstalten gør det nødvendigt.

Stk. 3. Anstalten skal overgive et brev, som efter gennemlæsning ikke bør afsendes eller udleveres, til politiet.

Stk. 4. Når en anstalt overgiver et brev til politiet efter stk. 3, skal politiet straks forelægge spørgsmålet om, hvorvidt tilbageholdelsen af brevet bør opretholdes, for retten til afgørelse efter § 85.

§ 44. Når en anstalt efter § 43, stk. 2, træffer afgørelse om gennemlæsning af et brev, uden at brevet efter § 43, stk. 3, overgives til politiet, skal den tilbageholdte underrettes om afgørelsen om gennemlæsning. Underretning kan dog undlades i indtil 4 uger, hvis formålet med gennemlæsningen ellers ville forspildes.

Stk. 2. Der skal gøres notat om begrundelsen for afgørelsen og resultatet af gennemlæsningen. Det skal endvidere fremgå af notatet, at den, som afgørelsen retter sig imod, er orienteret om muligheden for at påklage afgørelsen i overensstemmelse med reglerne i § 83.

§ 45. Tilbageholdte afholder selv udgifterne til brevpapir, konvolutter og porto, jf. dog § 51. Tilbageholdte, der hverken får udbetalt selvforvaltningsbeløb, har indtægt ved eget arbejde, modtager offentlig ydelse til underhold, eller hvis andre særlige forhold taler derfor, får udleveret brevpapir og konvolutter uden tilbageholdelsesstedets stempel eller mærke.

Stk. 2. Breve skal ekspederes uden ugrundet forsinkelse. Tilbageholdte skal underrettes om tidspunktet for normal postafsendelse.

§ 46. Efter retsplejelovens § 380 har en tilbageholdt ret til ukontrolleret brevveksling med retten, forsvareren, justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen i Danmark, Folketingets Ombudsmand og Inatsisartut Ombudsmandiat.

Stk. 2. Ud over de i stk. 1 nævnte myndigheder har en tilbageholdt ret til ukontrolleret brevveksling med direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland, domstolene, Procesbevillingsnævnet, politiet og anklagemyndigheden, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission og FN's Torturkomité.

Stk. 3. Ud over de i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder har en tilbageholdt ret til ukontrolleret brevveksling med andre offentlige myndigheder og medlemmer af Folketinget og medlemmer af Inatsisartut.

Stk. 4. En udenlandsk tilbageholdt har tillige ret til ukontrolleret brevveksling med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentanter, medmindre politiet af hensyn til tilbageholdelsens formål modsætter sig det på grund af ganske særlige omstændigheder. Hvis politiet har fastsat brevkontrol efter retsplejelovens § 380, sendes brevene gennem politiet.

§ 47. Breve til de myndigheder m.v., som er nævnt i § 46, stk. 1 og 2, må ikke åbnes.

Stk. 2. Breve fra de i stk. 1 nævnte myndigheder og direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland må ikke åbnes, hvis det må anses for sikkert, at brevet hidrører fra den angivne afsender. Eventuel åbning skal ske i den tilbageholdtes påsyn.

§ 48. Breve til de myndigheder m.v., der er nævnt i § 46, stk. 3 og 4, bortset fra direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland, afleveres til personalet i åben stand og lukkes i den tilbageholdtes påsyn efter kontrol af konvoluttens indhold.

Stk. 2. Breve fra de i stk. 1 nævnte myndigheder og direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland må ikke åbnes, hvis det må anses for sikkert, at brevet hidrører fra den angivne afsender. Eventuel åbning skal ske i den tilbageholdtes påsyn.

Stk. 3. I tilfælde, hvor den tilbageholdtes øvrige brevveksling gennemses af politiet, skal breve til medlemmer af Folketinget og medlemmer af Inatsisartut fremsendes med følgeskrivelse. Hertil benyttes formular, der rekvireres fra direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland.

§ 49. Breve til en offentlig myndighed eller en enkeltperson, som den tilbageholdte efter § 46 har ret til at brevveksle ukontrolleret med, skal være adresseret til den pågældende myndighed eller enkeltperson. Breve til offentlige myndigheder skal adresseres til vedkommende offentlige institution og ikke til en dér ansat person.

§ 50. Hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt et tilsendt brev hidrører fra en offentlig myndighed m.v., som er omfattet af § 46, kan tilbageholdelsesstedet rette henvendelse til vedkommende myndighed m.v. med henblik på at klarlægge, om brevet hidrører fra denne, eller tilbagesende brevet til den angivne afsender for at få bekræftet, at brevet hidrører fra denne.

Stk. 2. Breve, som udveksles mellem en tilbageholdt og offentlige myndigheder m.v., som den tilbageholdte efter § 46 har ret til ukontrolleret brevveksling med, må ikke gennemlæses eller tilbageholdes, men kan gennemlyses af tilbageholdelsesstedet med henblik på at hindre indsmugling.

§ 51. Tilbageholdelsesstedet udleverer brevpapir og konvolutter samt afholder portoudgiften for breve til de i § 46 nævnte myndigheder m.v.

Telefonsamtaler

§ 52. Hvis forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes og i det omfang, det er praktisk muligt, kan en tilbageholdt få tilladelse til at føre telefonsamtaler, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Politiet kan af hensyn til tilbageholdelsens formål modsætte sig, at en tilbageholdt fører telefonsamtaler.

Stk. 3. Tilbageholdelsesstedets leder eller den, der bemyndiges dertil, kan nægte en tilbageholdt at føre telefonsamtaler, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 4. Telefonsamtaler påhøres eller aflyttes uden retskendelse af personale på tilbageholdelsesstedet, medmindre dette ikke findes nødvendigt af de i stk. 3 nævnte grunde. Hvis telefonsamtalen påhøres eller aflyttes, skal samtaleparterne forinden gøres bekendt hermed. Afgørelse om påhør eller

aflytning træffes af tilbageholdelsesstedets leder eller den, der bemyndiges dertil.

Stk. 5. Ved telefonsamtaler, der påhøres eller aflyttes af personale på tilbageholdelsesstedet, kan der stilles krav om, at samtalen skal føres på et sprog, som den, der påhører eller aflytter samtalen, forstår. Hvis forholdene taler derfor, kan der anvendes tolk.

§ 53. Anmodninger om at føre telefonsamtale med forsvareren imødekommes i almindelighed.

Stk. 2. En tilbageholdtes telefonsamtaler med forsvareren påhøres eller aflyttes ikke.

§ 54. Telefonsamtaler kan afbrydes, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

§ 55. Tilbageholdte afholder selv udgifterne til telefonsamtaler.

Stk. 2. Hvis særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor, kan det uanset bestemmelsen i stk. 1 tillades en tilbageholdt at føre telefonsamtale for tilbageholdelsesstedets regning.

§ 56. Tilbageholdelsesstedet kan under hensyn til forholdene på det enkelte sted bestemme nærmere om den praktiske gennemførelse af tilbageholdtes ret til at føre telefonsamtaler, herunder begrænse hyppigheden og varigheden af telefonsamtaler under hensyn til de personaleressourcer, der medgår til at påhøre eller aflytte samtalerne.

Adgang til aviser, bøger m.v.

§ 57. En tilbageholdt skal have mulighed for at holde sig orienteret ved avislæsning og gennem radio- og fjernsynssendelser m.v.

Stk. 2. Tilbageholdte har så vidt muligt ret til at låne bøger og tidsskrifter gennem det offentlige biblioteksvæsen.

Kontakt til medierne

§ 58. En tilbageholdt, der ikke er isoleret efter rettens bestemmelse, har ret til på tilbageholdelsesstedet at udtale sig og i den forbindelse at lade sig fotografere til medierne efter reglerne i §§ 59-61.

§ 59. Politiet kan af hensyn til tilbageholdelsens formål modsætte sig, at en tilbageholdt får tilladelse til at udtale sig og i den forbindelse lade sig fotografere til medierne.

§ 60. Hvis den tilbageholdte er anbragt i detention, kan politimesteren begrænse den tilbageholdtes ret til at udtale sig til medierne og til at lade sig fotografere, hvis sikkerhedsmæssige hensyn eller hensynet til at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen taler herfor.

§ 61. Hvis den tilbageholdte er anbragt i anstalt, indhentes en udtalelse fra politiet, inden der gives en tilbageholdt tilladelse til at udtale sig og i den forbindelse lade sig fotografere til medierne.

Stk. 2. Hvis politiet ikke modsætter sig, at den tilbageholdte får tilladelse til at udtale sig m.v., jf. § 59, kan direktøren for Kriminalforsorgen begrænse den tilbageholdtes ret til at udtale sig til medierne og til at lade sig fotografere, hvis hensynet

til institutionens sikkerhed, beskyttelsen af den forurettede ved lovovertrædelsen eller hensynet til i øvrigt at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen taler herfor.

Stk. 3. En begrænsning i retten gælder navnligt, hvis den tilbageholdte skal medvirke i en tv-optagelse og i den forbindelse skal udtale sig om egen kriminalitet.

Kapitel 5

Særlige tilbud til tilbageholdte, der er isolerede efter rettens bestemmelse

Vejledning, personalekontakt m.v.

§ 62. Tilbageholdte, der er isolerede efter rettens bestemmelse, skal vejledes udførligt om de særlige rettigheder og tilbud, der efter reglerne i dette kapitel tilkommer dem som isolerede. Med henblik på at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation, påhviler det personalet løbende at være særligt opmærksom på, om isolerede tilbageholdte har behov for øget personalekontakt, tilsyn af læge, herunder en psykiater, udvidet adgang til besøg m.v. Særligt i forhold til tilbageholdte, som undergives længerevarende isolation, påhviler det personalet at være opmærksom på, at dette behov øges i takt med varigheden af isolationen.

Stk. 2. Tilbageholdte under 18 år, der efter rettens bestemmelse har været isolerede i et sammenhængende tidsrum af mere end 4 ugers varighed, og tilbageholdte på 18 år eller derover, som efter rettens bestemmelse har været isolerede i et sammenhængende tidsrum af mere end 3 måneders varighed, skal ud over de aktiviteter, som følger af §§ 64-66, tilbydes yderligere mindst 3 timers daglig aktivering med personkontakt.

Stk. 3. Tilbageholdelsesstedet skal 1 gang ugentligt i samarbejde med den tilbageholdte udfærdige en plan for vedkommendes aktivering i medfør af stk. 2.

Gratis tv

§ 63. Tilbageholdte, som er isolerede efter rettens bestemmelse, skal have tv stillede gratis til rådighed.

Besøg m.v.

§ 64. Tilbageholdte, som er isolerede efter rettens bestemmelse, bør have tilladelse til besøg mindst en gang ugentligt. Besøgstiden må ikke være kortere end 1 time. Længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det.

§ 65. Tilbageholdte, som har været isolerede efter rettens bestemmelse i mere end 14 dage, skal under fortsat isolation tilbydes regelmæssige og længerevarende samtaler med f.eks. præst, læge eller psykolog.

Beskæftigelse

§ 66. Tilbageholdte, som har været isolerede efter rettens bestemmelse i mere end 14 dage, skal under fortsat isolation tilbydes særlig adgang til eneundervisning og arbejde, herunder anden godkendt aktivitet, som kan medvirke til at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation.

Kapitel 6

Indgreb over for den tilbageholdte

Undersøgelse af den indsatte person og opholdsrum

§ 67. Tilbageholdelsesstedet kan undersøge, hvilke genstande en tilbageholdt har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person efter reglerne i bekendtgørelse om undersøgelse af indsatte person og opholdsrum i kriminalforsorgens institutioner (undersøgelingsbekendtgørelsen).

Magtanvendelse

§ 68. Tilbageholdelsesstedet kan anvende magt over for en tilbageholdt efter reglerne i bekendtgørelse om anvendelse af magt over for indsatte i anstalter (magtanvendelsesbekendtgørelsen).

Anbringelse i enrum

§ 69. Tilbageholdelsesstedet kan anbringe en tilbageholdt i enrum efter reglerne i bekendtgørelse om anbringelse i enrum i anstalter.

Sikringsmidler

§ 70. Tilbageholdelsesstedet kan anvende sikringsmidler efter reglerne i bekendtgørelse om anvendelse af sikringsmidler i anstalter (sikringsmiddelbekendtgørelsen).

Kapitel 7

Disciplinære foranstaltninger, konfiskation og betaling af erstatning (modregning af erstatningsbeløb)

§ 71. En tilbageholdt kan af tilbageholdelsesstedet ikendes disciplinære foranstaltninger efter reglerne i bekendtgørelse om disciplinære foranstaltninger og disciplinærsagers behandling i anstalter.

§ 72. En tilbageholdt kan anbringes i forhørselle efter reglerne i bekendtgørelse om disciplinære foranstaltninger og disciplinærsagers behandling i anstalter.

§ 73. Konfiskation hos en tilbageholdt kan alene ske efter retsplejelovens § 440.

Stk. 2. Sager om konfiskation hos tilbageholdte behandles efter reglerne i bekendtgørelse om behandlingen af sager om konfiskation i kriminalforsorgens institutioner (konfiskationsbekendtgørelsen).

§ 74. Såfremt den tilbageholdte under frihedsberøvelsen har forvoldt skade på tilbageholdelsesstedets ting ved en erstatningspådragende adfærd, kan tilbageholdelsesstedet bestemme, at erstatningsbeløbet skal modregnes i den indsatte vederlag for beskæftigelse, hvis den tilbageholdte giver samtykke hertil.

Stk. 2. Sager om modregning af erstatningsbeløb over for tilbageholdte behandles efter reglerne i bekendtgørelse om behandlingen af sager om modregning af erstatningsbeløb over for indsatte i kriminalforsorgens institutioner (modregningsbekendtgørelsen).

Kapitel 8

Erstatning

§ 75. Tilbageholdte i anstalter og detentioner ydes erstatning som følge af ulykkestilfælde m.v. efter reglerne i bekendtgørelse om erstatning og godtgørelse til indsatte i anstalter og pensioner og til dømte og prøveløsladte under udførelse af samfundstjeneste som følge af ulykkestilfælde m.v.

§ 76. Spørgsmål om erstatning til tilbageholdte i anledning af indgreb under frihedsberøvelsen behandles efter reglerne om erstatning i anledning af kriminalretlig forfølgning i retsplejelovens kapitel 42.

Stk. 2. Alle spørgsmål om erstatning til tilbageholdte i anstalt forelægges direktøren for Kriminalforsorgen til videre foranstaltning.

Kapitel 9

Særlige regler for tilbageholdte under 18 år

§ 77. 15-17 årige tilbageholdte, der ikke er surrogattilbageholdt, anbringes som udgangspunkt i nærheden af det sted, hvor den pågældende har sin bopæl eller anden personlig tilknytning.

Stk. 2. Det skal i den enkelte sag ud fra de foreliggende oplysninger, herunder tilbageholdelsesstedets aktuelle belægssammensætning og mulighederne for at iværksætte særlige behandlingsprogrammer, overvejes, om placering i stedet skal ske et andet sted.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår unge, for hvem anholdelsen er opretholdt efter retsplejelovens § 358.

§ 78. På det enkelte tilbageholdelsessted placeres de 15-17 årige efter en konkret vurdering således, at hensynet til at beskytte den unge mod uheldig påvirkning fra medindsatte bedst tilgodeses.

Stk. 2. 15-17 årige må ikke uden godkendelse fra direktøren for Kriminalforsorgen dele opholdsrum med indsatte over 17 år.

Stk. 3. Tilbageholdelsesstedets personale skal løbende overveje, om der er indsatte, som den 15-17 årige kan have fællesskab med.

Stk. 4. Når der tillades fællesskab, hvor personalet er til stede, påhviler det personalet at være særlig opmærksom på, at den 15-17 årige ikke udsættes for uheldig påvirkning.

Stk. 5. 15-17 årige kan tillades fællesskab med indsatte over 17 år uden personalets tilstedeværelse, hvis det er i overensstemmelse med den unges tarv, og der efter en konkret vurdering ikke antages at foreligge risiko for, at den unge udsættes for uheldig påvirkning.

Stk. 6. Når fællesskab tillades i henhold til stk. 5, skal der gøres notat om, med hvem det er tilladt (navn), fra hvilket tidspunkt, og hvornår tilladelsen er ophørt (dato). Der skal endvidere anføres begrundelse for, at fællesskabet skønnes at være i overensstemmelse med den unges tarv.

Stk. 7. Hvis der ikke er mulighed for at tillade 15-17 årige fællesskab, skal sagen forelægges for direktøren for Kriminalforsorgen.

§ 79. 15-17 årige har ret til 2 timers fysisk udfoldelse og træning om dagen, heraf mindst 1 time i fri luft, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis det er uforeneligt med tilbageholdelsesstedets varetagelse af sikkerhedsmæssige hensyn, kan opholdet i fri luft begrænses. Opholdet i fri luft skal gennemføres under overværelse af personale. Tilbageholdelsesstedet bestemmer, hvor mange der samtidig må opholde sig i fri luft.

§ 80. Tilbageholdelsesstedet skal snarest muligt efter modtagelsen af en 15-17 årig med udgangspunkt i den unges motivation og samlede forudsætninger søge at etablere et særligt behandlingsprogram for eksempel i form af undervisnings- eller aktiveringstilbud for den pågældende.

Kapitel 10

Særlige regler for tilbageholdte, der er anbragt i politiets detentioner

§ 81. Tilbageholdte kan for en kortere periode anbringes i detention. Politimesteren fastsætter bestemmelser herom, der navnlig under hensyn til personale- og lokalemæssige forhold i detentionerne kan indeholde fravigelser af reglerne i denne bekendtgørelse.

Kapitel 11

Klage m.v. og ikrafttræden

Klageregler m.v.

§ 82. Afgørelser vedrørende en tilbageholdt, der er anbragt i en detention, kan påklages til politimesteren.

Stk. 2. En klage til politimesteren har ikke opsættende virkning, medmindre den, der har truffet afgørelsen, eller politimesteren træffer bestemmelse herom.

§ 83. Afgørelser truffet af en anstalt eller politimesteren, kan påklages til direktøren for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. En klage til direktøren for Kriminalforsorgen har ikke opsættende virkning, medmindre den, der har truffet afgørelsen, eller direktøren for Kriminalforsorgen træffer bestemmelse herom.

§ 84. Efter retsplejelovens § 379, stk. 1, kan den tilbageholdte kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol af besøg forelægges retten til afgørelse.

§ 85. Efter retsplejelovens § 380 skal spørgsmålet, om politiets tilbageholdelse af et brev til eller fra en tilbageholdt skal opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse.

§ 86. Såfremt politiet bestemmer, at der af hensyn til tilbageholdelsens formål skal foretages andre begrænsninger i en tilbageholdts rettigheder, kan den tilbageholdte efter retsplejelovens § 381, stk. 1, forlange spørgsmålet forelagt retten til afgørelse.

§ 87. Klager over behandlingen under tilbageholdelsen kan indgives til retten efter retsplejelovens § 381, stk. 2.

Ikrafttræden

§ 88. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2010.

Kriminalforsorgen i Grønland, den 7. december 2009

THOMAS NICOLAISEN